

هفت فرمان برای تربیت اخلاقی کودکان

پدر مادرها و معلمها می‌دانند همین هفت راهنمای ساده چقدر در تربیت روزمره‌ی بچه‌ها کاربرد و مصداق دارد.

پدر مادرها و معلمها می‌دانند همین هفت راهنمای ساده چقدر در تربیت روزمره‌ی بچه‌ها کاربرد و مصداق دارد.

به گزارش سلامت نیوز، متأسفانه بعضاً در عمل با هدف تربیت اخلاقی خلاف این توصیه‌ها پیاده می‌شود و شخصیت اخلاقی کودکان را خود والدین، ناخواسته، تخریب می‌کنند.

هفت فرمان تربیت اخلاقی کودکان:

(۱) «تحسین» به جای «پاداش»:

«تحسین کردن» رفتارهای مثبت اخلاقی کودک بهتر از «پاداش دادن» به کودک برای آن رفتارها است. پاداش به مرور باعث می‌شود کودک آن رفتار اخلاقی را به خاطر چیز دیگری انجام دهد ولی تحسین آن را در نظر کودک به خودی خود ارزشمند می‌کند و به فضیلتی خواستنی تبدیل می‌سازد.

(۲) تحسین «شخصیت» به جای تحسین «رفتار»:

تحسین کردن «شخصیت» بافضیلت کودک کارسازتر از تحسین کردن خود «رفتار» اخلاقی کودک است (مثلاً این‌که به کودک بگوییم «چقدر خوبه که راستگو/اهل کمک کردن/مهربان هستی» بهتر است از این‌که بگوییم «آفرین که راست گفتی/فلان کمک و لطف را کردی»).

(۳) تحسین «تلاش» به جای تحسین «استعداد»:

تحسین کردن «تلاش» و کوشش ارادی کودک موثرتر از تحسین کردن «استعداد»های او است.

(۴) توجه ویژه به هشت‌سالگی:

بهترین سن برای تعریف مثبت از شخصیت کودک و بهبود تصویر او از هویت اخلاقی‌اش ۸ سالگی است. زودتر از آن چندان قدرت فهم شخصیت بافضیلت را ندارد. دیرتر از آن هم دیگر تصویرش از شخصیت اخلاقی‌اش تا حد زیادی شکل گرفته است.

(۵) ایجاد حس «خطاکاری» به جای «شرم»:

در برابر رفتارهای غیراخلاقی کودک بهتر است به جای احساس «شرم» (که توام با حس حقارت و بی‌ارزشی و انفعال است)، احساس «خطاکاری» را (که همراه با پشیمانی و همدلی و میل جبران است) در او ایجاد کنیم.

(۶) «تاسف» به جای «خشم»:

وقتی در پاسخ به رفتار غیراخلاقی کودک اظهار «خشم» می‌کنیم در او حس مخرب «شرم» (که تصویر او از خودش را منفی می‌کند) ایجاد می‌شود. ولی وقتی اظهار «تاسف» می‌کنیم در او حس سازنده‌ی «خطاکاری» (که میل اصلاح رفتار ایجاد می‌کند) تقویت می‌شود. «اظهار تاسف» و تأکید بر این‌که از شخصیت اخلاقی کودک انتظار بیشتری دارید بهتر از نشان دادن «عصبانیت» است.

۷) «موعظه‌ی عملی صرف» بهتر از «موعظه‌ی عملی و زبانی»:
اگر الگوی اخلاقی عملی خوبی برای کودک باشیم و او را موعظه‌ی زبانی نکنیم موثرتر از این است که همانقدر الگوی اخلاقی خوبی باشیم ولی موعظه زبانی هم نکنیم. به تعبیر ساده‌تر موعظه‌ی عملی بدون موعظه‌ی زبانی کارسازتر از موعظه‌ی همزمان عملی و زبانی است.

پدر مادرها و معلم‌ها می‌دانند همین هفت راهنمای ساده چقدر در تربیت روزمره‌ی بچه‌ها کاربرد و مصداق دارد. متأسفانه بعضاً در عمل با هدف تربیت اخلاقی خلاف این توصیه‌ها پیاده می‌شود و شخصیت اخلاقی کودکان را خود والدین، ناخواسته، تخریب می‌کنند.

سلامت نیوز: هفت فرمان برای تربیت اخلاقی کودکان